

Az idő börtönében

Irta: Bogyay Gyula

A Kor rohan felettünk,
az Idő foglyai vagyunk
a percek ketrecébe zárja,
míg gondolatot teremt agyunk.

A múlt formálja a jelent,
a jelenből jövőbe lépünk,
míg gyermekből felnőtté
növekszik, érik énünk.

Oly korban élünk, amely
új csodák, új erők után lohol,
s nem tudjuk sorsunk mennyország
lesz-e, vagy förtelmes pokol...?

Titkokról vallatjuk a Teret,
hol az Idő pereg monoton,
hol űr tátong, s benne csillagok,
s az ur a Semmivel rokon.

Az ember, az Idővel jön,
s hullik a Semmibe,
ákar fiatal, öreg, szerencsés,
vagy, ha nincs semmije.

Törpe foglyok vagyunk,
s elmegyünk egyenlőképpen,
kik születtünk, meghalunk
az Idő börtönében...

New York, N. Y., 1956. november

